

La pregunta és si els adolescents actuals tindran ocasió de fer cua —ara que la pandèmia ens hi ha acostumat—, com la que em va tocar fer a mi per anar a veure l'equivalent a *Tauró* de Spielberg o *Star Wars* (la primera, la bona).

D'arquitectes i baumes | Després de parlar d'escriptors i de pintors, enguany arriba la tercera tongada del cicle «Cinc cèntims de creació local». Com en les edicions anteriors, la biblioteca i el Centre d'Estudis Comarcals s'acosten a quatre personalitats banyolines, en aquest cas, arquitectes: Francesc Figueras, Jordi Masgrau, Jeroni Moner i Josep Riera. Aquesta vegada hi col·labora la Demarcació de Girona del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya. Un cicle de conferències és també la proposta que fa Òmnium Cultural del Pla de l'Estany, amb el nom «Les baumes de l'Estany». La primera tractarà de la novel·la negra i tenen previst que la segona sigui sobre literatura eròtica en femení. El format serà telemàtic.

EL RIPOLLÈS

Text > EUSEBI PUIGDEMUNT

Campelles | A la població més petita de la comarca continuen les actuacions per dignificar i recuperar el castell del municipi, datat del segle XII, tot i que força transformat durant les guerres carlines del segle XIX. Segons l'alcalde, els arqueòlegs en van reconstruir les parts medievals per intentar deixar l'original del segle XII sense els afegits carlistes posteriors.

Ribes de Freser | Aprofitant que la Generalitat de Catalunya ha impulsat l'Any Triadú amb motiu del centenari del seu natalici, precisament a la colònia ribetana de Can Recolons (avui la Saida), el municipi també s'hi ha sumat, car són una bona mostra del llegat que Joan Triadú deixà a Ribes la unió d'articles que li dedicà, els premis literaris i l'Institut Escola, que en fan el nom. I sense deixar els centenaris, els actes previstos per commemorar el segle de l'arribada del tren a la població s'han hagut de repensar i de replantejar de dalt a baix per adaptar

el format a les restriccions de la pandèmia de la COVID-19.

Campdevàrol | Des de l'Ajuntament s'ha impulsat la implementació de dues mesures: l'una és el Pla Local de Joventut, vigent fins al 2023, amb el propòsit d'implicar el jovent de la vila i saber-ne les inquietuds, i l'altra és de caràcter esportiu, ja que vol potenciar aquest tipus d'activitats en l'àmbit familiar. Amb aquest objectiu s'han planificat tres rutes que, a part d'afavorir la bona forma física i mental, volen incidir en un major coneixement i gaudi dels entorns naturals campdevanolencs.

Ripoll | Tres activitats es destaquen a la capital de la comarca: la primera, que la Biblioteca Lambert Mata, posseïdora d'un riquíssim fons bibliogràfic i documental gràcies a la deixa que hi va fer el patrici d'origens ripollesos Lambert Mata i Sala (amb el nom del qual es va batejar l'equipament), té pràcticament enllestides les tasques de digitalització dels llibres antics més valuosos, mil cinc-cents dels tres mil totals, que comprenen del segle XV al XVIII. També està previst que se'n comenci a digitalitzar el fons documental. Es poden consultar a través del portal d'Internet Regira. Les altres dues notícies tenen com a epicentre el Museu Etnogràfic, que enguany celebra un aniversari doble: els deu anys de la inauguració de l'edifici actual i els cent seixanta del naixement del prestigiós folklorista i estudiós de la cultura popular i de les tradicions del territori Tomàs Raguer.

>> El Museu Etnogràfic de Ripoll es va inaugurar fa deu anys.

(Foto: IMPREMTA GARRIGA)

Sant Joan de les Abadesses i Ogas-sa | Els ajuntaments d'ambdues poblacions han signat un conveni de col·laboració per reivindicar diferents infraestructures del passat miner

que, en certa manera, tenen en comú. A més, a la vila de les Abadesses s'ha donat el tret de sortida del Certamen Literari Joan Maragall, impulsat de manera conjunta des de la regidoria d'Ensenyament de l'Ajuntament i l'Institut Escola Mestre Andreu.

Camprodon | Continuen a bon ritme les obres de restauració i consolidació del cinyell de muralles del castell de Sant Nicolau, amb l'objectiu que aquest estiu estiguin enllestides i es puguin visitar, sumant així un altre incentiu turístic al poble.

Carnestoltes | Com moltes altres activitats de la comarca, també s'ha hagut de reinventar i adaptar als requeriments imposats per la pandèmia, i el format virtual de les rues va ser el que va prevaler. Els més originals, però, van ser els organitzadors del carnestoltes de Ribes de Freser (al meu entendre, el més irreverent i escatològic, de llarg, de la comarca) que, sota l'advocació de la Santa Truja, van gravar una minisèrie feta en clau còmica perquè tothom que la miri (està penjada a YouTube) s'ho passi d'allò més bé.

LA SELVA

Text > JOAN DOMÈNECH

Lloret: un geriàtric nou | L'antic Hospital Municipal, considerat geriàtric d'un temps ençà, ofereix en aquests moments seixanta-tres places, vint-i-quatre de residència assistida i quinze d'hospital de dia. L'edifici, amb el temps, ha quedat petit i desfasat, i el consistori, d'acord amb la Generalitat, ha fet els primers passos per crear un geriàtric nou a la zona de Can Buc, al barri del Rieral. Ocuparà uns terrenys de 4.500 metres quadrats. El Govern hi garantirà el manteniment de divuit places públiques per a la gent gran. El conveni ja ha estat signat pel conseller de Treball, Afers Socials i Famílies i per l'alcalde de Lloret. La residència, de setanta-dues places, quedarà distribuïda en quatre unitats de convivència de divuit, i tindrà un centre de dia de vint; per tant, hi haurà un total de noranta-dues places. La inversió supera els deu milions d'euros. Ara entra en fase de licitació.

cròniques

Santa Coloma de Farners: la riera

La ciutat està preocupada per la situació paisatgística de la riera. Fins i tot s'ha constituït la Plataforma Riera Viva amb la finalitat de salvar-ne l'entorn. La revista local *Ressò* ha recollit algunes de les queixes, i una de les primeres és el nivell de sorra que envaeix part del voltant de l'anomenada font Picant, un indret molt concorregut. També els verns de sota el passeig del parc han quedat ensorrats i envoltats d'aigua, i el caminet que porta a la gorga d'en Vilà ara és impracticable. Uns atribueixen el problema a causes naturals; uns altres, a les obres de l'Eix; uns altres, a l'ampliació d'alguns vivers, i uns altres, a la resclosa propera, que caldria anar buidant de sorra o eliminar-la, si ja no té raó de ser. La situació afecta, també, la vida aquàtica, ja que s'ha destruït el refugi de la fauna piscícola. Alguna cosa s'hauria de fer per restituir el paratge a l'aspecte que havia tingut sempre.

Tossa: el 15 de febrer morí l'artista Bonaventura Ansón | Tenia setanta-cinc anys. De petit, ja revelà les qualitats artístiques que demostrà,

més tard, participant en algunes exposicions col·lectives locals. El 1968 va donar la primera sorpresa en guanyar el Premi Especial de la Direcció General de Belles Arts del Concurs Internacional de Tossa. A partir de 1970, ja va fer exposicions individuals a Tossa, Girona i, més tard, a Barcelona i a Madrid. El 1974 guanyà el primer Premi i la Medalla d'Or de la Diputació de Girona. Uns anys després (1977-1979) va fer una estada al centre Les Fusains de París i, poc després, s'inicià en l'escultura en marbre a Carrara (Itàlia). El 1986 guanyà el Gran Premi de la Biennial d'Art FC Barcelona amb l'escultura *Atleta mediterrani*. El 2006 obtingué el Premi del Patronat de Turisme Costa Brava Girona amb l'escultura *Pi mediterrani*. El paisatge del Mare Nostrum el tingué sempre seduït. El 1995 va esculpir una de les seves obres cabdals, *El Crist del Silenci*, que hom pot veure a l'església parroquial. També expressà el seu pensament de forma literària, amb el llibre *Amb gust de sal* (2016). Havia estat un dels fundadors del Saló d'Estiu de Tossa i del Centre d'Estudis Tossencs.

>> Bonaventura Ansón, mort el 15 de febrer amb setanta-cinc anys. (Foto: ARXIU BONAVENTURA ANSÓN)

GIRONINS A L'EXTERIOR

Text > JORDI OLIVER, resident a Tòquio

Visc al Japó des del desembre de 2004. M'hi vaig traslladar per motius familiars per part de la meua dona, que és japonesa. La vaig conèixer a Girona l'any 2000. Jo treballava a la cuina de l'Hotel Carlemany i ella estudiava ceràmica a la Bisbal i al Centre Cul-

tural La Mercè. Del 2004 al 2014 vaig treballar en restaurants de cuina espanyola, des del Sant Pau fins a barets de patacada, passant per una empresa enorme de restauració o ajudant a organitzar negocis nous. Cap al 2010 ja tenia clar que si volia superar-me hauria d'estudiar molt més japonès escrit o posar-me pel meu compte. L'any 2013 ja tenia el projecte passat del cap al paper i la confirmació d'algun banc que em deixaria els diners. Un dels primers caps que vaig tenir es jubilàva i volia vendre's el restaurant. Uns anys abans, l'havia rehabilitat, i jo havia participat molt en el projecte de rehabilitació. Me'l va deixar molt bé de preu per al barri on som. Així va néixer la Fonda Sant Jordi, a partir d'un *mesón* a la castellana. Hi fem cuina tradicional catalana amb alguns tocs de divertiment. Més del 90 % de la clientela és japonesa i la resta sol ser de la comunitat catala-

na, alguns espanyols als quals no els fa res que tingui l'estelada penjada al finestral presidint l'entrada i la sala, i altres europeus, sobretot francesos. Tòquio és una ciutat «nova», amb barris amb caliu i història, però en general és una barrejadissa d'edificis. La gent sol ser molt educada però molt freda. Des del primer moment vaig entendre que havia de parlar japonès, per molt que em pogués moure en anglès. Sé el que és que un immigrant s'esforci a parlar català, això m'ha ajudat moltíssim! El que trobo a faltar més és poder gaudir de la natura en qualsevol moment i poder tenir un gos. Aquí els contractes d'habitatge són molt estrictes i la natura està a més d'una hora i mitja de casa, i quan hi arribes tot és ple de pixapins. Però sempre que vull em puc fer un pa amb tomata i fuet o un rostit d'ànec amb salsifís que em treuen totes les penes.

